17/01/2021

Άγιος Αντώνιος ο Μέγας

/ Βίοι Αγίων

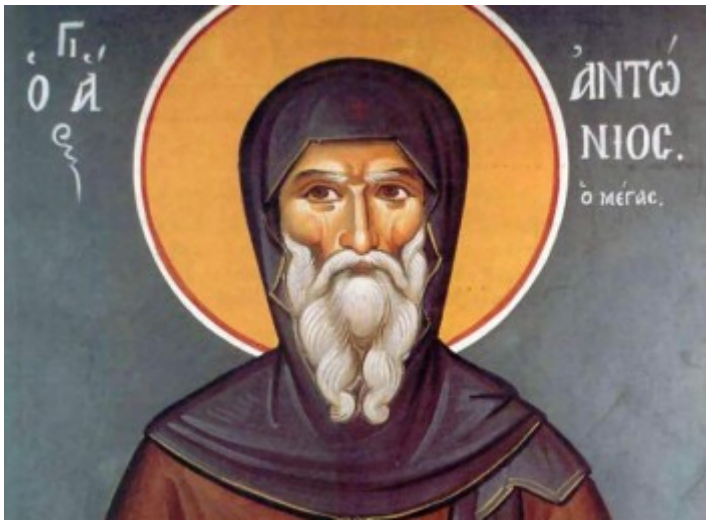

Σήμερα, Κυριακή 17 Ιανουαρίου, Κυριακή των Δέκα Λεπρών ένεκα της Ευαγγελικής περικοπής που ακούγεται στη Θεία Λειτουργία, η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη ενός εκ των μεγαλυτέρων πατέρων του αναχωρητικού μοναχισμού, τον οικιστή της αιγυπτιακής ερήμου και τον καθηγητή της μοναχικής πολιτείας, τον Όσιο και Θεοφόρο Άγιο Αντώνιο, που δίκαια αποκαλείται και Μέγας, γιατί πραγματικά δίδαξε και έπραξε σπουδαία και μεγάλα. Αναδείχθηκε διδάσκαλος μεγάλων Αγίων αλλά και τύπος της αληθινής προσωπικότητας του ανθρώπου για ολόκληρη την Εκκλησία. Τιμούμε επίσης, τη μνήμη του Νεομάρτυρα Γεωργίου, ο οποίος καταγόταν από τα Ιωάννινα.

«Χαίροις τῶν ἀσκητῶν ἀρχηγός, γεγενημένος καὶ ἀήττητος πρόμαχος· παθῶν γὰρ ἐκτέμνων ῥίζας, καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμάς, ὑποστὰς ἀνδρείως ἐθριάμβευσας, αὐτῶν τὴν ἀσθένειαν, καὶ ψυχόλεθρον πλάνησιν, τὴν τοῦ Σταυροῦ δέ, τοῦ Σωτῆρος ἐνέργειαν, καὶ ἀνίκητον, ἐφανέρωσας δύναμιν· ἣν καὶ περιζωσάμενος, ἐνίκησας ἅπαντας, τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν, Χριστοῦ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος».

Ο Μέγας Αντώνιος γεννήθηκε στην Άνω Αίγυπτο το 251 μ.Χ. και φανερώθηκε «εκ μητρικών σπαργάνων ηγιασμένον σκεύος και οίκος του Παναγίου Πνεύματος». Σε νεαρή ηλικία αποφάσισε συνειδητά την πλήρη αφοσίωση στο θέλημα του Θεού, μέσω της μοναχικής ζωής. Μοίρασε τα υπάρχοντά του στους φτωχούς και αποσύρθηκε αρχικά πλησίον της οικίας του, ύστερα σε κοντινή προς το χωριό του

περιοχή, και τελικά πορεύθηκε στα βάθη της ερήμου, όπου έζησε περισσότερα από 80 χρόνια, μέχρι την οσιακή κοίμησή του, με πλήρη αφοσίωση στην πνευματική άσκηση.

Ο βίος του, που γράφτηκε από το μαθητή του Μέγα Αθανάσιο, Αρχιεπίσκοπο Αλεξανδρείας, αποτελεί τεκμήριο σωτηρίας και πνευματικό οδηγό όχι μόνο για τους μοναχούς αλλά και για κάθε αγωνιζόμενο άνθρωπο. Από τα πολλά θεόπνευστα που έχει πει ο Μέγας Αντώνιος ας μνημονεύσουμε και συγκρατήσουμε το εξής:

«Την εγκράτεια, την ανεξικακία, τη σωφροσύνη, την καρτερία, την υπομονή και τις παρόμοιες μέγιστες και ενάρετες δυνάμεις μάς τις έδωσε ο Θεός. Μας τις δώρισε, για να τις έχουμε ως αντίδοτα και αντιστάσεις στις αντίστοιχες προς αυτές κακίες. Αν γυμνάζομε αυτές τις δυνάμεις και τις έχουμε πάντοτε πρόχειρες, τότε θα συνειδητοποιήσουμε ότι δε μας συμβαίνει πια τίποτε δύσκολο ή θλιβερό ή αβάσταχτο. Διότι θα συνειδητοποιούμε ότι όλα είναι ανθρώπινα και τα νικούν οι αρετές που έχουμε. Αυτό δεν το σκέπτονται οι άνθρωποι πού έχουν αγύμναστη ψυχή. Δεν σκέφτονται ότι τα πάντα γίνονται σωστά και όπως πρέπει για το συμφέρον μας, για να λάμψουν οι αρετές μας και να στεφανωθούμε από το Θεό».

«Κανείς δεν μπορεί να εισέλθει στη βασιλεία των ουρανών, χωρίς να δοκιμάσει πειρασμούς (=δοκιμασίες). Βγάλε από τη μέση τους πειρασμούς, και τότε κανείς δεν θα υπάρχει που να σώζεται».

«Είδα όλες τις παγίδες του εχθρού (δηλαδή του διαβόλου) απλωμένες πάνω στη γη. Και στέναξα και είπα: Ποιος άραγε θα τις προσπεράσει χωρίς να τον πιάσουν; Και άκουσα φωνή να μου λέει: Η ταπεινοφροσύνη».

Είναι γεγονός ότι, όσο πιο σύντομα κατανοήσει ο άνθρωπος το μάταιο της άπληστης επιδίωξης των υλικών και φθαρτών πραγμάτων, τόσο νωρίτερα αξιοποιεί ορθά τα χαρίσματα και τις δωρεές του Αγίου Πνεύματος.

Σήμερα οι πιστοί τιμούν, όπως γράφει ο ποιητής της Εκκλησίας «τον επί γης Άγγελον, και εν ουρανοίς άνθρωπον Θεού, του κόσμου την ευκοσμίαν, την τρυφήν των αγαθών και των αρετών, των Ασκητών το καύχημα».

Το περιστατικό των δέκα λεπρών, που ακούμε στη σημερινή ευαγγελική περικοπή, βλέπουμε να επαναλαμβάνεται συχνά στην καθημερινή μας ζωή. Από το Θεό όλοι μας παίρνουμε άπειρες δωρεές και ευεργεσίες. Είναι γεγονός ότι τίποτε δεν έχουμε που να μην το έχουμε λάβει ως δωρεά από τον Πανάγαθο Θεό. Όλα όσα διαθέτουμε ως ικανότητες είναι θείες δωρεές.

Ιδού γιατί ο Χριστιανός θεωρεί με νου και ευλάβεια αναγκαίο να ευχαριστεί και να δοξολογεί το Θεό. Η ευχαριστία αυτή δεν περιορίζεται σε μια τυποποιημένη εκφορά λόγων, αλλά πηγάζει εκ βάθους καρδίας και εκφράζει μια ολοκληρωμένη στάση που θα πρέπει να τηρεί ο άνθρωπος στη ζωή του. Ας προσπαθήσουμε λοιπόν να μιμηθούμε το παράδειγμα του ενός λεπρού που επέστρεψε και ευχαρίστησε τον Κύριο. Αυτό μπορούμε να το πετύχουμε μόνο αν στη ζωή μας όλα όσα έχουμε και διαθέτουμε, τα αναφέρουμε ευχαριστιακά προς τον Κύριο και Θεό μας.

Σήμερα πανηγυρίζει, μεταξύ άλλων, ο ιστορικός ναός του Αγίου Αντωνίου, στην εντός των τειχών Λευκωσία, Μετόχι της Ιεράς Βασιλικής και Σταυροπηγιακής Μονής του Αποστόλου Βαρνάβα, καθώς και ο ναός του Αγίου Αντωνίου, στην πόλη της Λεμεσού και στις κατεχόμενες κοινότητες Μάσαρη και Άγιο Νικόλαο Λευκονοίκου.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου